

(המשך מעמוד 21)

מאשר אינטלקטואלי. בהחלטותיו הוא מונחה על-ידי אינסטינקטים בריאים ו-נכונים.

יסוד האדמה מאפיין אדם מעשי, ישר, אחראי ותכליתי. הרכוש חשוב לו כדי להרגיש יציבות. על-פירוב אינו מסתגל בקלות למצבים ומקומות חדשים. התכונות השליליות ביד כזו יכולות להתבטא בעקשנות, איטיות, דוגמטיות וחוסר-רצון לשנות הרגלים.

הכוח הרב שמצוי ביד כזו עלול להביא את טיפוס האדמה לידי אלימות מיסית והתעלמות מהצד הרוחני שבי-חיים. אך זאת בעיקר אם ניכרים ביד סימנים נוספים המעידים על כך, וזאת יוכל לקבוע רק המומחה. שכן יד אדמה בעלת כוח רב יכולה להראות בין השאר אדם בעל יצירתיות רבה.

יד אוויר (תאומים, מאזנים, זלי)

לכף היד עצמה צורה מלבנית, ולה אצבעות ארוכות וגמישות. היד אלסטית וזריזתה רכה. קווים רבים מצויינים על יד

בעלי יד אוויר הם

אינטלקטואלים,

מבריקים, פתוחים

לדעות חדשות

ולשיגיונותיהם

של אחריים

כזו. גם לקווים הראשיים שותפים לא מעטים, בצורה קווים קטנים החוצים אותם או השוכנים בקירבתם.

בעל יד אוויר הוא הטיפוס האינטיקטואלי. חושב מהר ומעדיף לסמוך על הגיונו ולא על רגשותיו. אנשים הי-שופטים ומחליטים על-פי רגשותיהם אינם מעוררים את אמונו. הוא מסתגל במהירות למקומות ולמצבים לא מוכרים. יש לו יכולת גבוהה ליהנות מה-חיים. הוא מושפע מאוד מהסביבה שבה הוא נמצא, נוח לבריות ומלא טקט. מוכן לקבל כימעט כל אחד, פתוח לידעות חדשות ואף לשינויותיהם ומוזרי-יותיהם של האחרים.

השלילי ביד כזו מתבטא בהתעלמות מהמציאות, יכולת לנצל את הזולת ב-אמצעות מוח מבריק, וכושר שיכנוע מעולה. אהבת חופש מוגזמת, ויכולת להתעלם מרגשותיהם של אחרים. אך גם במצב שלילי האדם אינו אלים, ומר-גיש צורך חזק בתיקשורת עם הסביבה.

יד מים (סרטן, עקרב, דגים)

שני סוגים עיקריים מצויים ביד הי-מים. (1) כף עדינה וארוכה ולה אצבעות דקות וארוכות עם ציפורניים דמויי-שקד. (2) יד עדינה ומסומנת, בעלת גב-עות גבוהות ורכות, מזכירה מין "גומ-אוויר", יד "דורשת פינוק".

המאפיין את שני הסוגים הוא הרכות והגמישות. בשתי הצורות היד כליכך רכה ונעימה שכל המבחין בה, משתוקק מייד לליטוף.

כליכך הרבה קווים מצויים ביד מים, שגם בקווים העיקריים קשה להבחין. הם פשוט מסתתרים מתחת להמוני הי-קווקווים. לבעל יד המים רגשות מאוד גבוהים, אינטואיציה חזקה וחשיבה פי-לוסופית עמוקה. לעתים קרובות הוא חסר-ביטחון ומופנם, משתתף בצרותיהם של ידידיו, ומוכן לעזור בכל עת. הוא נתון למצב-ירור, ונמשך כמיוחד לאמונות וליופי.

השלילי ביד המים יתבטא בחוסר-יצי-בות, ואי יכולת להחליט. לעתים הוא קל מדי להשפעה, מוותר בקלות, חסר התמדה ונוטה לאפתיות ועללות. אך גם כאן לא תימצא אלימות מיסית. עוקצ-נות מילולית וקינאה הן שתי תכונות שעלולות להרגיז את אלה החיים עם אדם כליכך רגשני.

פרחן חודר לכונשר הרבי

המיכנסים, ואני מכבדת את דעותיו בכל הנוגע לדת.

לורה כחולת-העיניים ודקת-הגו מסרבת לדבר על ועד-בעלי-העסקים בימית. לי-דבריה משמיעים חברי-הוועד את בעלה באמצעותה, כדי ללכך את שמו באמצעי-התיקשורת. הם מדליפים כאילו מצד אחד לוחם בעלה כאידיאליסט למען עצירת הנסיגה בסיני, ומסרב להתחום על מסמכי הפיצויים, ומצד שני היא עצמה חברה בוועד-בעלי-העסקים, ומרשה להם לפעול בשמה בכל הנוגע לפיצויים.

היא מדברת באהבה על ביתה בימית, וגאה בלול התרנגולות שלה. במיוחד היא גאה בתרנגול אחד שלדבריה, "אם אני משחררת אותו הוא לא יתן לאף מצרי להתקרב אל הבית."

פרחן לא מתלהב מהתערבותה הפעילה של אשתו בשיחה, אך היא לא נרתעת, וטוענת כי בכל מה שנוגע לימית ולביהיה שם גם לה יש מה לומר.

ארבעת ילדיהם של בני-הזוג מעדיפים לשחק בחצר. הבת הגדולה, מיכל, סיפרה לי כי למרות היחסים המעורערים בין המישפחות, היא נמצאת בחברה אחת עם בנו של יוסי סלע ושהילדים בכיתה לא מדברים על הפינוי או על פוליטיקה. קרן

על אף אחת מהשאלות האלו לא קיי-בלתי תשובה ישירה. פרחן, כרבים מחב-ריו, מדבר בשם עמי-ישראל. הוא מרבה להשתמש בסופרלטיבים, מדבר בלשון רבים ובשם העם, ונוהר מאוד שלא להי-שמע קיצוני מדי.

אך לורה, "לא עושה חשבון" — לא למילים ולא לאף אחד אחר. הצעירה בעלת המיבטא הרוסי הבולט אינה כוררת את מילותיה, אינה מנסה להתחבא מאחרי מילים יפות. היא אומרת בפירוש: "אני לא אוזן מימית אפילו אצטרך להי-הרג על כך. אני לא אהבת את הרעיון שימית מוצפת בדתיים, אני לא אהבת את ה-פיצויימניקים" ואני מתעבת את יוסי סלע.

התרנגול יעצור

את המצרים

ב-עוד אבי מתקשה לענות על שאלתי כיצד אדם חילוני כמותו מסתדר עם אדם דתי פנאטי כמו הרב ישראל אריאל, של אף עונג תחתיו: "איך אני מסתובבת ליד הרב במכנסים קצרים? כי אני זו אני והרב זה הרב. מה זה נוגע האחד לשני? הוא לא אומר לי מילה על

א-בי פרחן הוא גיבור אמצעי-התיק-שורת, נציגה הפוטוגני של התנועה לעצירת הנסיגה בסיני. בעוד יוסי סלע ואבינועם מרגלית הם נציגי הכסף, אבי פרחן הוא נציג האי-דיאלוזה הצרופ. פרחן, רבי-סרן (מיל'), טוען בלהט: אף שעל! אשתו הדינא-מית, לורה, שעלתה לישראל מברית-המועצות לפני 12 שנה, לוהטת בדבקותה במטרה עוד יותר ממנו.

פרחן פשוט מעבדתו במישר-החקי-לאות, לדבריו על רקע פוליטי, הוא כעת על תקן של מובטל, וחי מרווחיה של אשתו, שהיא בעלת הנות לסריגה ועבור דות-יד בימית.

פגשתי את פרחן בבית הוריו בנווה-שרת. הוא לבש, כמצופה, חולצת טי ועליה הכתובת "לעצור את הנסיגה ב-סיני". שלא כמצופה, הוא לא הפציץ אותי באוימים. הוא גם לא היה חריף בדבריו. להיפך, כמו דיפלומט משופשף, הוא הוליך אותי סחור-סחור וניסה שלא לענות על שאלות קשות מדי — כמו יחסו לתנועתו של הרב כהנא, מה יקרה אם העיר ימית תישאר בידי ישראל אך התפוך לעיר דתית, או יחסו לעקורי פית-חזת רפיח הבידואים.